

[Mogens Fog.]

Sted, f. Eks. af meteorologiske Stationer. Jeg vil anmode om, at Tinget bliver gjort bekendt med, i hvor stor Udstrækning og med hvilke Perspektiver en saadan Anlægs-virksomhed finder Sted. Og samtidig vil jeg spørge den højtærede Statsminister, om Regeringen overvejer at give Udtryk for Ønske om at bringe Grønlandsoverenskomsten til Ophør.

I denne Overenskomst, der, som bekendt, blev indgaaet af Minister Kauffmann den 9. April 1941, og som senere, den 16. Maj 1945, blev bekræftet af Rigsdagen, hedder det i Artikel X, at Overenskomsten skal forblive i Kraft, indtil der er Enighed om, at de bestaaende Farer for det amerikanske Kontinents Fred og Sikkerhed er ophørt. Nu var det et særdeles velmotiveret, klogt og prisværdigt Skridt af Minister Kauffmann paa Trods af det officielle Danmark at stille Baser paa Grønland til Disposition for De forenede Stater i Kampen mod vore to Landes fælles Fjende. Og det var ogsaa rigtigt, at Rigsdag og Regering efter Befrielsen bekræftede og fortsatte Overenskomsten, fordi U. S. A. i Maj 1945 endnu var i Krig med Japan. Men jeg kan ikke se, at der nu, over et Aar efter Krigens Afslutning, stadig bestaar Farer for det amerikanske Kontinents Fred og Sikkerhed.

Derimod vil det kunne betyde en Fare for Danmarks Fred og Sikkerhed, hvis vi fortsat tillader en enkelt Stormagt at vedligeholde og udvide Baser i vor store Koloni. Vi er, som det saa ofte og med Rette er sagt, interesseret i at holde os uafhængige i udenrigspolitisk Henseende, frie for enhver Blok-dannelse. Men vi kan ikke opfattes som uafhængige, naar vi frivilligt giver en ensidig international Faktor saa betydelige Koncessioner, som vi her gør. Med den Skildring i Erindring, som fhv. Handelsminister Wallace i sit berømte Brev til Præsident Truman gav af den nuværende nordamerikanske udenrigspolitiske Tendens, kan vi ikke føle os trygge ved at lade os binde til denne Stormagts Politik, saa lidt som til nogen anden Stormagts Politik.

Dette Spørgsmaal er af saa vital Betydning for Landets Fremtid, at det ikke kan ordnes i Dølgmaal, men bør drøftes i dette høje Ting.

Rosendahl: Spørgsmaalet om Spørgstimer her i Tinget i Lighed med, hvad man har i visse andre Landes Parlater, har nu i nogen Tid staaet paa Dagsordenen; der er Blade, som udførligt har beskæftiget sig

med det, og der er Medlemmer, som har været inde paa det her under Finanslovdebatten. Det er saaledes ikke et Spørgsmaal, der kommer bag paa den højtærede Regering eller paa Tingets Præsidium, der vel ogsaa har et Ord at skulle have sagt i denne Sag.

Som det nu er, hober alle Spørgsmaal, mere eller mindre store, op under Finanslovdebatten, Spørgsmaal, som Tingets Medlemmer maaske af opportune Grunde ikke ønsker at afgøre med Ministrene under fire Øjne, men gerne vil have frem offentligt her i Salen, for at sige det, som det er. Som det gaar nu, taber Finanslovdebatten — ud over Ordførertaler og Ministrenes Indlæg — saa godt som al Interesse, og det lige saa vel her i Tinget som uden for. Jeg siger det ikke til Forklejnelse af de ærede Medlemmer af Tinget. Jeg ved godt, hvor umuligt det vil være at overvære en saadan Finanslovdebat i dens Helhed og høre paa alle disse lokale Spørgsmaal, som kommer frem, men det er ikke frit for, at der kommer ligesom noget komisk over hele Forestillingen, baade over Tinget og over Medlemmerne. Det er sikkert uden for al Tvivl, at Spørgstimerne ganske anderledes vilde samle Interessen baade uden for Murene og inden for, og begge Dele kan jo i Grunden godt tiltrænges. For alle Parters Skyld synes jeg derfor, man hurtigst muligt bør gaa til at indføre denne Reform. I denne Forbindelse vil jeg gerne spørge, hvorledes det gaar med det Udvalg, der for et Aar siden blev nedsat til at revidere Forretningsordenen. Man ønskede dengang en Ændring med Hensyn til Præsidiets Arbejde dette Udvalg? Det er nu et Aar gammelt. Det skulde have været muligt at faa Spørgsmaalet løst i det Tidsrum. Skulde det ikke være muligt at faa lidt Fart i dette Udvalgs Arbejde?

Noget af det, der optager Sindene mest her i Landet, naar bortses fra de økonomiske Spørgsmaal, er vel nok det saakaldte sydslesvigske Spørgsmaal. Jeg tror nu ikke, Interessen for dette Spørgsmaal er nær saa stor, som den har været. Grænseflytternes Antal tror jeg er i stærk Dalen, der er ingen Hausse ude i Befolkningen i det Spørgsmaal, og det er der vist egentlig heller ikke her i Salen. De, der gaar ind for Grænseflytning, er maaske endda repræsenteret ved det ærede Medlem Hr. Carsten Raft. Jeg tror ikke, det skal gøre deres Kaal federe.

Ja saa er der jo ogsaa den højtærede Statsminister. Han har jo været lidt langt ude i Grænsespørgsmaalet og har siden ikke været til at faa klar Besked af. Der er Venstre-Rigsdagsmænd, der rejser rundt og